HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

רבא אמר על מחבת מלמד שטעונה כלי. שרת טו״ז (הולא) ולפי׳ מודלו בחלי עשרון שאינו (ו) נמשח על כרחך אפילו מיהא במחבת כלי שרת הוא: [טז] **ואי אפי לה מאתמול איפסלה ליה בלינה**. דף ט.): ה״ג מנחות משקדשו בכלי נפסלו בלינה במסכת מעילה (דף ט.): ה״ג **ונאמר במנחה כבשים שמן.** (שמות כט) ועשרון סלת בלול בשמן כתית רובע ההין ובמנחת יז) נסכי תמיד כתיב. **ליטנא אחרינא ונאמר במנחת נסכים שמן והיינו הך: ג׳ לוגין לעשרון.** דרובע ההין יח) ג׳ לוגין דהין י״ב לוגין: **במנחת נדבה נאמר.** (ויקרא ב) ויצק עליה שמן מה להלן לוג אחד כדאמר לקמן (דף פח.) למנחה ולוג שמן(יא). ולקמן פריך והיכי מצי למידייניה ממנחת נדבה הא הכא כתיב בשמן להוסיף והכא שמן דהתם לאו להוסיף הוא יב) (ג): דתמיתין בחין תמיד בבקר ובערב ומנחת נסכים בחין תמיד עם התמיד. מנחת נדבה לא דחיא שבת וטומאה דכל קרבן שאין ב) לה זמן קבוע אינה דוחה שבת וטומאה: תמיתין מנחת יחיד היא ובאה בגלגל עצמה שאין באה עם הזבח: מנחת נסכים אינה טעונה לבונה בפ׳ כל המנחות באות כא) (לקמן ד׳ נט.): בב) תדיר חובה עוטמה שבת בג) יחיד גלגל עצמה לבונה: **רבי ישמעאל אומר.** הואיל ולא תאיא מדיגא תיתי מקרא סלת מנחה תמיד דכתיב בתמיתין: **ריבה כאן.** כדאמרן לעיל בשמן להוסיף לה שמן וריבה במנחת נסכים שמן ג׳ לוגין לעשרון דהייט ריבוי דבמנחת נדבה ליכא אלא לוג: **במנחה נסכי פרים ואילים.** ד׳ לוגין לעשרון דכתיב בפרשת שלח לך [במדבר טו] והקריב על בן הבקר בד) (ג) סלת שלשה עשרונים בלול בשמן חצי ההין דהייטו ו׳ לוגין שתים לעשרון ובאיל כתיב [שם] לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרונים בלול בשמן שלישית ההין דהייטו ד׳ לוגין שנים לעשרון: **והדר תני נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן.** (ד) ו) והיכי מצי למיפרך בה) והא שמן דנדבה לאו להוסיף הוא אלא לקבוע לה שמן והאי בשמן להוסיף הוא דלקבוע לא צריך כדמפרש לקמן: ו)[**מאן תנא בשמן להוסיף ר״ש היא.** דאמר בסיפא ריבה כאן שמן כו׳ בו) וילפינן לטעמיה מדיגא דריבה כאן שמן. ולר׳ שמעון ליכא למיפרך גילף ממנחת נדבה משום דהאי להוסיף ונדבה לקבוע והא דלא סיימא בריש משום דרבי ישמעאל אפסקיה ממאי דאמר להוסיף הוא: **ודיגא.** דמנחת נדבה מאן ז)קמהדר דהא ר׳ שמעון נפקא ליה שפיר מדיגא בתרא: **ר׳ ישמעאל.** ואיהו קאמר אי כלך דלרבי ישמעאל איכא למיפרך שפיר גילף ממנחת נדבה דהא לדידיה תרוייהו לקבוע ולא להוסיף ואיכתיב קרא: ז)(**כולה.** ריש ל״ש אמר והכי קאמר ריש בשמן להוסיף לה שמן ור״י קאמר ליה: **דאי לקבוע לה.** לוג שמן כשאר מנחות לא צריך דכיון דכתיב על מחבת ממילא ידענא דלריכה שמן כמנחת מחבת): **אמר ר״י וליהוי נמי לקבוע.** כדאמרת אכתי נפקא ליה מדיגא נאמר כאן שמן כו׳: **ודן דיגא ולא אפיא ליה.** משום דפרכינן כלך לדרך זו דנין יג״ל מיג״ל יכו׳: **ואצרכא קרא סלת מנחה תמיד.** ואתא ר״ש לימיטר דל״ל קרא כיון דמוקמת לה להוסיף: **כולה.** ריש ל״ל עד רבי ישמעאל אמר ואצרכא קרא סלת מנחה תמיד אתא רבי שמעון למימר ודאי להוסיף הוא ולא לקבוע ואיני יודע כמה יוסיף הדר אמר קרא נמי לא צריך דמדיגא בתרא נפקא: **וה״ק ריש״ל בשמן להוסיף לה שמן.** כז) ור׳ שמעון קאמר לה דאי לקבוע לה לוג שמן כשאר מנחות לא צריך דכיון דכתיב על מחבת ממילא ידעינן דלריכה שמן כמנחת מחבת): **הדר אמר כ) רבי שמעון הא מנחה פרים ואילים.** דלף על גב דלהוסיף הוא לא הויין אלא שני לוגין לעשרון מ) הדר אמר הא דפרכת מיהו כמנחת פרים ואילים דנין מנחה

ו) כש״ק גורס בכל הסוגיא הש״ט יג״ל, ב) כש״ק מ״ז, ג) כש״ק מ״ז, ד) כ״פ ולפיכו קאמר לו כלך, ה) [ויקרא יד], ו) והוי מלי. ל״ק, ז) ועיין בספר קרבן אהרן דף עב פי׳ על כל הסוגיא, ח) מהכלר הס״ד אמ״כ ד״ה כ׳ ר׳ ישמעאל היא ונפקא ליה שפיר מדיגא דלכ׳ ר׳ שמעון דליכא למיפרך שפיר ממנחת נדבה כו׳ קרא הס״ד אמ״כ ד״ה כולה כו׳ ליה הס״ד אמ״כ דאי לקבוע כו׳ ממנחת הס״ד אמ״כ ד״ה כל צריך כו׳ מחבת הס״ד אמ״כ ד״ה אבל כו׳ כלי הס״ד. ל״ק, ט) כ״ה גי׳ ל״ק עד מחבת, י) כו׳ ואלרבא כו׳ כמה יוסיף הס״ד אמ״כ ד״ה ועד אלא אמר כו׳ הדר אמר קרא נמי לא צריך דמדיגא נפקא הס״ד וכל״ל אמ״כ ד״ה הדר אמר תבא כמנחת פרים ואילים דאמ״ר אינה אלא לבונה הס״ד דלהוסיף הוא לא הויין אלא שני לוגין לעשרון ולאלרכא קרא הס״ד אמ״כ ד״ה הדר אמר ר״ש לא צריך קרא כיון דמוקמת לה להוסיף והאי דפרכת מיהו כמנחת פרים ואילים דתנ״ר אינה אלא בזמנן לכ״ש דלהוסיף הוא לא הויין אלא שני לוגין לעשרון ולאלרכא קרא הס״ד אמ״כ ד״ה אמר ר׳ שמעון, ג) ל״ל דהכתרה פשיטא לו מ״ מתעטה אפי׳ כו׳. ל״ק, ם) [לקמן ק.], ע) כ״פ וכה״ג אמר׳ בסוף פ׳ שתי מלחם והא דלמרינן התם בחול אשכחינהו דקא אפי׳ ליה אפי׳ כו׳ דקדש בכלי איפסלו בלינה אפי׳ כו׳. ל״ק,

תורה אור השלם

1. עַל מַחֲבַת בְּשֶׁמֶן תֵּעָשֶׂה מֻרָבָּכָת תַּבִיאֶנָּה קָרְבַּן מִנְחַת פִּתִּים תַּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ׃
ויקרא ו יד

2. זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיְיָ בְּיוֹם הִמָּשְׁחוֹ אֹתוֹ עֲשִׂירִת הָאֵפָה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד מֶחֱצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמֶחֱצִיתָהּ בָּעָרֶב׃ ויקרא ו יג

הגהות הב"ח

(א) רש״י ד״ה רבא וכו׳ אפיו כלי שרת אין כרחך: (ב) ד״ה ממנחת וכו׳ לסוהיף הוא הס״ד ולתמ״כ מ״ה תדיר דמתיתין וכו׳ ומומתה הס״ד ולתמ״כ מ״ה יחיד דתמיתין וכו׳ הזנה הס״ד ולתמ״כ מ״ה לבונה ממנחת וכו׳ נאות מצה הס״ד ותיתא תדיר חובה עוטמה שבת יחיד גלגל עצמה לבונה ממנחת: (ג) ד״ה ממנחת נסכי וכו׳ בן הבקר מנחה סלת: (ד) ד״ה והדר וכו׳ שמן והוה מלי למיפרך:

גליון הש"ם

גמ׳ מחבת מלמד שטעונה כלי. ע׳ לקמן דף סג ע״ש תוספות ד״ה וכשירות:

רבינו גרשום

כמנחת תמידין שדוחה את השבת דכתיב בה במועדו. מלמד שטעונה כלי שרת דהיינו מחבת ואי אפי לה מאתמול איפסילה בלינה דכל דבר שקרב בכלי נפסל בלינה חוץ מלחם הפנים: בשמן להוסיף לה שמן יותר ממנחת נדבה וקאמר לקמן היכי משמע האי בשמן להוסיף: במנחת כבשים שלשת לוגין לעשרון דכתיב ביה רבעית ההין דהייטו ג׳ לוגין. מנחת כבשים היינו תמידים: מנחת נדבה. כגון מנחת מחבת ומרחשת. שהיא באה [יחיד] בגלל עצמה בלא זבח וטעונה לבונה כדאמרי׳ לקמן מנחת כבשים שלי תמיד אין תמיד בא משל יחיד: הרי היא לך למנחת תמידין שצריכה ג׳ לוגין. תבש״ט סימן תמיד וחובה. ודוחה שבת וטומאה. יג״ל סימן. יחיד בגלל

עצמה ולבונה: וריבה במנחת כבשים שמן יותר ממנחת נדבה ו) והכי קאמר בשמן להוסיף לה שמן אליביה דר׳ שמעון [היא] דקתני ר״ש אומר ריבה כאן שמן ז) והיכי משמע דריבה דהא לקבוע לא צריך. ובדינא מאן קא מהדר ר׳ ישמעאל הילכך ליכא (למימר) [למקשי] והדר תני נאמר כאן שמן וכו׳ דהאי ר׳ ישמעאל הוא דקא מהדר ולא ר׳ שמעון. (ר״א היינו ר׳ ישמעאל) דאם לא כתב שמן הוה אמינא היתור חביתין דכמנחת חטוא בלא שמן אע״ג דכתיב בה מחבת להכי איצטריך בשמן לקבוע לה שמן ולא להוסיף: הדר א״ר ישמעאל וליהוי נמי דלקבוע אתא ואפי׳ הכי להוסיף תיתי מדינא ולא אתיא ואצרכא קרא דקתני ר׳ ישמעאל אומר מנחת תמיד הרי היא כמנחת תמידין. רבא אמר בשמן להוסיף לה שמן ודינא קא מהדר כולה (ר׳ ישמעאל) [ר״ש היא] ועד שלא יאמר בשמן כלומר שאפי׳ לא נאמר בשמן יש לי בדין דלהוסיף לה שמן דן דינא וכו׳:

ח) אלו ל״ל מאן תנא בשמן לסוהיף ר״ש היא. הא דקאמר בשמן לסוהיף וכו׳. ט) נמל״ל והכי משמע ליה בשמן לריכיא אתא דהא לקבוע וכו׳.

תמיד ואתא ר׳ שמעון למימר ודאי להוסיף ולא לקבוע ואיני יודע כמה יוסיף וקרא נמי לא צריך דמדינא בתרא נפקא: הדר אמר תהא כמנחת פרים ואילים דאינו יודע כמה יוסיף הוא לא הויין אלא שני לוגין לעשרון ואצרכא קרא סולת מנחת תמיד ואתא ר׳ שמעון למימר דלא צריך קרא כיון דמוקמת לה להוסיף ותאי תיתור כמנחת פרים ואילים דנין מנחת: יא) דלמד מן הלמד. פי׳ דתמיד ליקף מפסח לענין טומאה במס׳ פסחים ד׳ סו ע״ב: יב) מאתמול הואיל מקדש ליפסל ר״ל דהתם שאיבת מים. גלירן וליכא לפרש יערנה בלילה בכלי חול דאין מצוה למלאות בכלי קדש ואם צריך לערות בכלי חול למה לן למלאות בכלי קדש אדרבה גנאי הוא לעשות כן שלא לצורך מיהו קשה דהתם כמנ׳ דר׳ שרת ולחשובה שלא לקדש שאינם מקדשים אלא לדעת הכלי ויאפה מאתמול ור״ל כיון דמחבת כתיב בקרא כלי שרת הוא ומקדש שלא מדעת לשון מורי דכיון דמצוה לעשות [במחבת] א״כ מצוה כמו כן לחשב שיקדש (דא״כ) [דאל״כ] למאי הילכתא אצרך רחמנא כלי אבל התם [אין] מצוה וא״צ לחשב. תו״ה: כט) גוונא אמרי׳ סוף שתי הלחם, והא דאמרי׳ בפ׳ שתי הלחם:

קמז א מיי׳ פ״ג מהל׳ תמידין ומוספין הלכה יח:
קמח ב ג מיי׳ פי״ב מהל׳ מעה״ק הל׳ ג:

שיטה מקובצת

ב) הרי היא לו: ג) שטעונה כלי. עיין תוס׳ דף סג ע״א: ד) איפסל ליה בלינה. משמע מאחר דאיכא האי סברא אין צריך קרא דדוחות את השבת ותימה בפ׳ ר׳ ישמעאל [ד׳ עב ע״ב] מצריך [רבי] קרא לשתי הלחם דדוחות את השבת [אפייתן ומסיק קסבר] התנור מקדש אע״ג דאית ליה נמי האי סברא דהכא דאי אפי לה כו׳ הא״ג גבי פסח מצריך קרא בפסח שני דדחי שבת אע״ג דאית ביה נמי [האי סברא] דאיפסלו בלינה אחר שחיטה לכן צריך לומר דהכא נמי אקראי דלעיל סמיך וא״ת אמאי איצטריך תו האי סברא כיון דנפיק מקרא וי״ל דמקרא לא [הוה שמעינן] דצריך פנים אלא בהקטרה אבל שאר עשיות כגון לישה ועריכה ואפיה לא הוה ידענא דצריך פנים לכן איצטריך האי סברא דהכא לאשמועינן [דבכל העשיות] בעי פנים וא״ת אלא בזמנן הא״כ אפי׳ אפי לה מאתמול מאי איכפת לן הא לאו זמנו הוא עד למחר וי״ל דמ״מ מוכח שפיר דדוחות [את השבת דא״ר] אינן דוחות את השבת אלא שצריך לאפות מע״ש א״כ הוי ליה זמנו דאיפסל לה בלינה וא״ת ולישלקי אדעתייהו דלא מקדש להן כלי ולא ליפסלו בלינה [דהא כלי שרת אינן] מקדש אלא לדעת כדמשמע בפ׳ לולב וערבה כדתנן דמעשהו בחול כו׳ עד שלא לדעת וי״ל דשאני הכא כיון דכתיב על מחבת בשמן צריך דעת לקדש בכלי. והקשה [מורי למה לי] על מחבת בשמן ללמד דשעונה כלי תיפוק ליה לפי שהיה בה שמן והוא היה נמדד בלוג ומדות הלח ודאי נתקדשו ותירץ דאי לאו קרא על מחבת בשמן [הוי אמינא] דלא הוי נמדד בלוג של קדש אלא בלוג דחולין כדי שלא תיפסל בלינה: [לשון תו״ה] איפסל בלינה קשה איך יפסול בלינה הלא אין כלי שרת מקדש אלא בזמנן וכ״ת אין מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל הא מוכח בפ׳ המזבח מקדש [דף פ״ח] דאפי׳ ליפסל אין מקדשין וכ״ת דמפסל משום לילה דהוי מיום שלאחריו ואין מחוסר זמן לבו ביום ומאי דוחקא יסלקנו בלילה ולמחר יחזירנו והכי פריך לגבי לחם הפנים לכי מטי לילה לבי שמשי לקדוש ולפסול ומשני בשקדם וסלקו וי״ל כתחב בתוס׳ [ע״כ]: ד] דנין יג״ל מיג״ל השני יודין האחרונים נמחק: ה) תיבת יין נמחק: ו) כמנחת תמיד. ותיבות מה מנחת תמידין ג׳ לוגין לעשרון אף זו ג׳ לוגין לעשרון נמחק: ז) תיבות ואילו לא נאמר נמחק: ח) מהדר אמר רב הונא בריה דרב יהושע ר׳ שמעאל בנו של ריב״ב היא: ט) לקבוע לה שמן: י) ויש אומרים לקבוע ותיבות או אינו אלא נמחק: יא) תיבות סולת מנחת תמיד כדמסיים ר׳ ישמעאל מילתא רבה נמחק: יב) רבא אמר כולה ר׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן ברוקא היא וה״ק: יג) מחבת. כמנחת מחבת דמיא. או אינו אלא לקבוע לה שמן דאי לא כתב רחמנא כמנחת חוטא הדר אמר ותהוי נמי דלקבוע לה שמן תיתי מדינא ודן דינא ולא אתיא ליה דמדמי לה לנדר ונדבה דאי לקבוע לה שמן דאי אצרכא קרא דאיכא תרוייהו לקבוע לה שמן לא צריך כיון דכתיב בה על מחבת בשמן דמיא ועד שלא יאמר בשמן יש לי בדין ודן דינא לא אתיא ליה ואצרכא בשמן הדר אמר תיהוי כמנחת פרים ואילים דנין מנחה

סולת מנחת תמיד הרי היא לך כמנחת תמיד ואמר ר״ל דקמ״ל דאי לא צריכא תיבות הדר אמר נמחק: טו) שרת. מדקבעי ליה כלי ש״מ כלי שרת הוא [ואפ׳ מדדון] בעשרון שאינו: טז) ואי אפי מנחות. תיבות לה מאתמול איפסל ליה בלינה דאפי׳ ל״ש: יז) נסכים דתמיד: יח) ההין היינו: יט) הוא. הלקמן משני לה הס״ד ואח״כ מה״ד חביתין: כ) שאין זמן קבוע לו: כא) באות מצה: כב) תבש״ט. תמיד בא חובה שבת טומאה תיבת תדיר ל״ש: כג) יג״ל יחיד: כד) הבקר. מנחת סולת: כה) למיפרך הכי: כו) בכאן צ״ל ד״ה וה״ק רישא בשמן להוסיף לה שמן ור׳ שמעון קאמר ליה: דאי לקבוע לה שמן. כשאר מנחות: לא צריך. קרא דכיון דכתיב על מחבת ממילא ידענא דצריכה שמן כמנחת מחבת: ריש אומרים. כו׳ ישמעאל: תהא כמנחת חוטא. והאי דכתיב מחבת שיביאנה באותו כלי: הדר אמר. ר׳ ישמעאל וליהוי נמי לקבוע כדאמרינא אכתי נפקא ליה מדינא נאמר כאן שמן כו׳: ודן דינא ולא אתיא ליה משום דפרכינן כלך לדרך זו דנין יג״ל מיג״ל יכו׳: ודן דינא ולא אתיא ליה משום דפרכינן כלך לדרך זו דנין יג״ל מיג״ל כו׳ דלר׳ ישמעאל איכא למיפרך שפיר ממנחת נדבה דהא לדידיה תרוייהו לקבוע ולא להוסיף: ואצרכה קרא. ויליפיה ולא ליפיה לטעמיה מדינא דריבה כאן שמן ולו׳ שמעון ליכא למיפרך ממנחת נדבה משום דהאי להוסיף ונדבה לקבוע והא דלא סיימא בריש משום דר׳ ישמעאל אספקיה ממאי דאמר דהלהוסיף הוא: כולה ר׳ ישמעאל היא. כולה רישא עד ר׳ שמעון אומר תיבת ישמעאל נמחק: ואצרכה קרא סולת מנחת

מנחה

תמיד היא לך במנחת תמידין. דכתיב גבי שבת (במדבר כג) על עולת התמיד ופסק נמי מגריון מועדו מועדו מתמיד תימה כז) דלמד מן הלמד הוי ומלאה דגלויי מילתא בעלמא הוא: **אפי׳ לה מאתמול איפסלה בלינה.** תימה דנסוקו רבי ישמעאל (לקמן דף עב.): מרבינן שמי הלחם מדכתיב מועדי ה׳ הכתוב קבע מועד אחד לכולן ומסיק שמי הלחם לאפייה וקסבר תנור מקדש ומי אפי לה מאתמול איפסלה בלינה ואפ״ה בעי קרא וי״ל דה״ל דאפי לה בתנור חול אבל הכא כתיב מחבת על כרחו לריך לעשות במחבת כלי שרת ותימה דה״ל לא בעי אלא אפייה אבל הקטרה פשיטא ליה דדמי ובכל קרבנות בעינן קרא כדפי׳ לעיל לשחיטתן ולהקטרה ובמה הלל לא יליפינן אפילו מעומר ושמי הלחם שכן באים עמהם מיני דמיס וי״ל ו) דכי קטרה פשיטא להו דבעינן או מתעשה אפי׳ בשבת כתנא דבי רבי ישמעאל או מהרי היא לך במנחת תמידין דדריש אביי דשלהי הלי פילקא (דף נג.) דריש ליה רבא גופיה ותימה היכי מוכח דאי אפי לה מאתמול איפסלה בלינה הא כלי שרת אין מקדשין מ) אלא בזמנן וי״ל כדפי׳ לעיל כיון דכתיב בקרא על מחבת על כרחין בעי קידוש כלי מיהו קשיא לקמן (דף לה:) גבי שמי הלחם דהא לא כתיב תנור בקרא והיכי מוכח דאפייתן דוחה שבת ויש לומר כיון דלא דחו שבת אם כן מאתמול אמי הוי זמנן ומ״מ בסוף לולב וערבה (סוכה דף מט:) גבי כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת ופריך בגמרא ומייתי במקודשת אמר זעירי אין שיעור למים ואי אדי לה במקודשת איפסלה לה בלינה ואמאי איפסל כיון דאין זמנה מאתמול כח) וי״ל דהתם שאינם מים בלילה לאו מחוסר זמן הוא ט) וכי האי גוונא כב) בסוף שמי הלחם (לקמן דף לה:) דבחול אשכחינהו דקאפו אמר להו דרך חול קאפינא אף כי היום יקדש בלינה איפסיל ליה לפי דבריהם היה אומר שהיו סבורים דזמנו בחול וגם אופין אותו בכלי שרת מ״מ לאחר אפייה נותנין אותו בקערות וזב כפירות הקונטרס והיה שם בלילה ומיפסלא בלינה דלילה אין מחוסר זמן ומ״ד (לקמן דף לה:) תנור אינו מקדש נראה לי שגם הקערות לא התקדשו: **תניא** בוותיה דרבא. אע״ג דכתביי נמי תניא הא אמרן דרבא נמי לא פליג עליה אלא דלא צריך: **תלמוד** לומר סולת למנחה תמיד. תימה דמ״כ בשמן למה לי ויש לומר דאי לא בשמן לא הוה מסתבר לאקושי לגבי שמן: והכהן

ואילים הדר אמר דנין מנחה

הרי היא [1] כמנחת תמידין רבא אמר [2] על מחבת מלמד [3] אשטעונה כלי ואי אפי לה מאתמול [4] איפסיל ליה בלינה תניא כוותיה דרבא על מחבת מלמד שטעונה כלי בשמן להוסיף לה שמן ואיני יודע כמה הריני דן נאמר כאן שמן ונאמר להלן במנחת נסכים שמן מה להלן שלשת לוגין לעשרון אף [5] כאן שלשת לוגין לעשרון או כלך לדרך זו נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן מה להלן לוג אחד אף כאן לוג אחד נראה למי דומה דנין [6] תבש״ט מתבש״ט תדיר [7] (באה חובה) דוחה שבת דוחה טומאה ואין דנין תבש״ט משאינו תבש״ט או כלך לדרך זו [8] דנין יגי״ל מיגי״ל יחיד בגלל עצמה [9] (יין) לבונה ואין דנין יגי״ל משאינו יגי״ל רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר [10] סלת מנחה תמיד הרי היא לך במנחת [11] תמידין מה מנחת תמידין ג׳ לוגין לעשרון אף זו ג׳ לוגין לעשרון ר״ש אומר ריבה כאן שמן וריבה במנחת כבשים שמן מה להלן שלשת לוגין לעשרון אף כאן שלשת לוגין לעשרון או כלך לדרך זו ריבה כאן שמן וריבה במנחת פרים ואילים שמן מה להלן שני לוגין לעשרון אף כאן שני לוגין לעשרון נראה למי דומה דנין מנחה הבאה בעשרון ממנחה הבאה בעשרון ואין דנין מנחה הבאה עשרון ממנחה הבאה ב׳ וג׳ עשרונים הא גופא קשיא אמרת בשמן להוסיף לה שמן והדר תני נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן אמר אביי מאן תנא בשמן להוסיף ר״ש היא [12] (ואילו לא נאמר קאמר) ובדינא מאן קא מהדר [13] רבי ישמעאל [14] רב הונא בריה דרב יהושע אמר כולה ר׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן ברוקה היא והכי קאמר בשמן [15] להוסיף לה שמן דאי לקבוע [16] שמן לא צריך כיון דכתיב בה על מחבת כמנחת מחבת דמיא [17] או אינו אלא לקבוע לה שמן דאי לא כתב רחמנא בשמן ה״א תיהוי כמנחת חוטא הדר אמר תיהוי נמי לקבוע לה שמן תיתי מדינא ודן דינא ולא אתיא ליה ואצרכא קרא [18] סולת מנחה תמיד כדמסיים רבי ישמעאל מילתיה רבה [19] אמר כולה ר״ש [ואילו לא נאמר קאמר] וה״ק בשמן להוסיף לה שמן דאי לקבוע לה שמן לא צריך כיון דכתיב בה על מחבת [20] במחבת דמיא ועד שלא יאמר בשמן יש לי בדין ודן דינא לא אתיא ליה ואצרכא בשמן הדר אמר תיהוי כמנחת פרים [21] ואילים הדר אמר דנין מנחה

מנחה פרים ואילים. דלף על גב דלהוסיף הוא לא הויין אלא שני לוגין לעשרון מ) הדר אמר הא דפרכת מיהו כמנחת פרים ואילים דנין

מנחה פרים ואילים. דלף על גב דלהוסיף הוא לא הויין אלא שני לוגין לעשרון מ) הדר אמר הא דפרכת מיהו כמנחת פרים ואילים דנין

מנחה פרים ואילים. דלף על גב דלהוסיף הוא לא הויין אלא שני לוגין לעשרון מ) הדר אמר הא דפרכת מיהו כמנחת פרים ואילים דנין